

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 7
Листопад, (July) 1936

ЗМІСТ:

Побіда над Філістим	99
Встане	100
"Бава-Перазин"	101
"Діло Дипломатичне"	102
Чому?	104
Чесні Католики	106
Наша Відповідальність	107
Більше Дяво	109
Його Ім'я	109
Угода	110
Правда	111
Чому	112
Вакація	98
"Релігія Його Дому" Період Свідчення	98

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© 1936 E.T.S.

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

ОФІСІЯ

J. F. HUTCHINGS President W. K. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми"—Ісаї 64:18.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Дотель життя для усіх створінь; що Логос був початком Божого творіння й активним слугою в творінні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в неську силу на небі й на землі, тепер є головним виконавчим Чинувником заміри Божого Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й постановив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без прана до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викунну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й виславив його понад усіма іменами й одягнув його у неську силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правлячим царем світа; що повзані й вірні послідователі Ісуса Христа—се діти Сиону, члени Єгової організації і Божі свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести онов царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й почав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер вчалося; що повзавого Господь винищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть пошушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ВАКАЦІЯ

Фабрика й Бюро заперті—25 липня до 9 серпня

Фабрика й офіс в Брукліні будуть замкнені від 25 липня до 9 серпня. Підчас сих двох тижнів фамілія в Ветель будуть мати нагоду взяти участь в приїздах польової праці разом із другими вісниками царства. Жадна література не буде вислана підчас того часу. Виснайте свої замовлення досить наперед, так щоб ми могли мати досить часу видовжити ваше замовлення, аніж фабрика напрується. Догляньте свого щоб ви мали досить книжок на складі, так щоб вам вистарчило на місяць серпень. Памятайте, що в сім періоді вакації, є спеціальний період свідцтва.

Жадні замовлення не будуть виконані підчас того часу, бо нікого не буде там, щоб доглянути того, але всі листи дістануть пильний догляд заран коли фабрика знов отвориться до праці 10-го серпня.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для початку свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старается є ншту літературу яко помічує в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито підлягає й підданий від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвиімково стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не приймає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Нолуднейї Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Нолуднейї Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Heresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если є се попросять. Ми радісно бажавмо допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмему апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посылку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що є се попроситися. Змінення адреси для тих, що поновляють, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення в журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

"РЕВНІСТЬ ЙОГО ДОМУ" ПЕРІОД СВДОЦТВА

Десять-дневний період, від 6. до 14. пересня, є так названий й деанігує другу пору спеціальної зєднаної активності видимої організації Єгови на землі. Не підказуючись й не стримуючись ревністю, всі вібрані в домі Господнім, чи в помазаного останка котрі знаходяться в середині дому Божого чи Понадаби що знаходяться нова дворища того дому, всі повзуть участь в приїздах свого періоду свідцтва. Інструкції організації є такі: На контрєбюцію 35., книжка "Вогатство" разом із трьома книжечками (одна із сих трьох папірово-оправлена книжечка) будуть ефіровані публіці. Всі будуть старатися працювати як найбільш по формах й інших ревкисових заснаєнях. Погода буде дуже відповідна для такої території в ту пору. Ревність котра підначує всіх із дому Єгови показує, що кождий повинен заран застановитися над своєю частю в сім періоді свідцтва. Если ви не працюєте під яким иншим бюром, то просимо прислати ваш рапорт ипрест до головного бюро в Брукліні.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

YOL. LVII

Листопад, 1936

№ 7

ПОБІДА НАД ФИЛИСТІЯМИ

(Продовження з попереднього числа "Вартової Башти".)

"Горе поморянам, — народові Крити! Проти вас слово Господнє, Кананей, — земля Филістійська! витрачу тебе щодо одного осадника." — Софон. 2: 5.

ЄГОВА через свого пророка відповідає на те питання зараз в другій верші, а іменно: "За се так говорить Господь Бог: ось я закладаю в основу камінь на Сионі, — камінь певний, угольний велико цінний, та кріпко зложений; хто в його вірує, той не застидаєсь." (Іса. 28: 16) Слова сього вершика відносяться до його вірних помазаників, що цілковито вповноважують і служать Єгови. Їм сказано, що если вони посвячені Богу, то вони не потребують 'стидатись', ані зворушуватись ані перебігати Господа, але очікувати Господа, котрий у своїй часі буде ділати, що возьме місце по тім, як він положить свій Камінь в Сионі, дорогоцінний Угольний Камінь, певну основу, себто, посадить на престолі Царя Ісуса Христа, і тоді Він возьме виразний і недвозначний крок проти ложників. Сталося се в 1918 році, що Єгова положив Головного Угольного Каміня і Основного Каміня, Ісуса Христа, у своїй царській організації. В той час Він відбудував Сиона (Пс. 102: 16), поклавши на переді сього дорогоцінного Каміня Ісуса Христа, свого окоронованого Царя; і сей великий і могутий і дорогий Камінь, Цар, стався 'кам'нем спотикнення' для всіх гіпокритичних релігіоністів. (Іса. 8: 14, 15) Найбільшими між ними гіпокритами, що вдають що вони служать Богу Єгови, а відійсности служать Дияволу, є Римо-католицька гієрархія. Заложення сього Угольного Каміня назначає час, коли Господь мав зачати брати перелік від цієї лукавої організації.

* Єгова предсказав, що та гіпокритична релігійна організація відкине Христа як Царя, і що те відкинення буде назначене в часі заложення того Каміня в Сионі. "Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним Кам'нем стався." (Пс. 118: 22, 23) Ісус навів сю псалму і пристушував її до лицемірів. (Мат. 21: 32) Сповнення сього пророцтва взяло місце "в день Єгови", 'день котрий сотворив Єгова', з початку котрого він посадив свого Царя на престолі і післяв Його до храму чинити суд. (Пс. 118: 24; 2: 6; Мал. 3: 1-5) Безперечний доказ є, що Римо-католицька гієрархія відкинула Христа як Царя світа. Хотят вона вважає себе за представителя Бога і Христа на землі, то коли Ісус Христос, Цар, прийшов

до храму, то Римо-католицька гієрархія не лише не прийняла Його як Царя, але уперто твердить, що Римо-католицька гієрархія має божественне право володіти народами на землі. Єгова вислав своїх свідків дати до відома народам, що Він — Бог, що Христос — Цар, і що царство прийшло; а Римо-католицька гієрархія сильно противиться сій вісті і вістникам і намовляє політичних володарів світа прилучитись до неї в переслідуванню посланців Єгови. Вони увійшли в змову, щоби знищити всіх тих, котрі стали по стороні Єгови і Його Царя, і сим чином перешкодити помазаникам Божим стати часткою Його царства. (Іс. 2: 2, 3) "Вони бо радили раду однудушно, зробили змову проти тебе", каже пророк; і тоді в тім самім пророцтві Господь особливо згадує про Филістіїв і їх співтоваришів, що зробили змову упертись царству під Ісусом Христом. (Пс. 83: 2-7) Римо-католицька гієрархія виразно заперечує, що Ісус Христос буде володіти світом, але твердить, що Римо-католицька гієрархія буде володіти, а се ще одна велика лож.

* У пророцтві Ісаї Єгова виразно назначив час на сповнення свого присуду проти сього лукавого заведення гієрархії, і той час прийде по Його приході до храму чинити суд. Господь прийшов до храму чинити суд в 1918 році, і той суд зачався від дому Божого і опісля перейде на всі інші заведення. (Мал. 3: 1-3; Мат. 24: 31-40) Тепер у відповідь новочасним Филістіям, як се зазначено в Ісаї 28: 15, що вони сказали "Ми втечемо певне маємо у лжі, й в омані притулок надійний", Єгова відповідає сими словами: "І зроблю суд мірою, а справедливість — вагою, і, наче грядом спустошене буде втечемо лжі, й води затоплять місце вашого сховку." (Іса. 28: 17) На суді Божого дому вірні були помазані, отримали ім'я Єгови, і були вислані яко Його свідки голосити день гніва нашого Бога. (Петра 4: 17; Іса. 43: 9-12; 61: 1, 2) Прийшов Божий час голосити правду про Його ім'я і Його царство, і Його вість правди, уподоблена до великого граду, що роздере завісу і затоплює сховиська лжі, і відкриває ті місця сховиська для виду чесних людей. — Одкр. 16: 21; 2 Мойс. 22: 26.

"Протягом минулих кількох років свідки Єгови, з ласки Господньої, виконували сю роботу під керівництвом і наказами Господа. Єслиби ці свідки проголошували ці речі на шкоду іншим, тоді се противилося б волі Божій; але вони голосять ці божественні правди, бо прийшов час коли Бог дав нагоду своїм людям, що він єдиний правдивий Бог, що Христос — Цар, і що царство єдина надія світа, і що чоловік марно вповіває на несовершенних людей або організації. Прийшов час, коли Бог дозволив людям пізнати, що Римо-католицька гієрархія сховалася за велику гору льжи. Щоби бути вірними Єгови, Його свідки мусять тепер голосити сю правду, що відкриває лукаву Римо-католицьку гієрархію, новочасних Филістіїв. Коли ці правди голосяться, і лукаві стають відкриті, вони сильно гніваються, і Диявол і його головний вождь Гог збирає католицьку гієрархію і її агентів по всій землі і посилає їх злобно виступати проти Бога і Його помазанників. — Езек. 38: 1-14.

"Те пророцтво Єгови відноситься до новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії і їх прихильників: "І так ваші змовини з смертю розірвуться, і ваша рядна з пеклом не встоїть; і як прийде побиваючи бич, той й вас погубить." (Іса. 28: 18) Се виразне завлення Єгови є, що Римо-католицька гієрархія зробила умову зі смертю і пеклом, котра то змова не встоїть але впаде, що він зішле на сю інституцію великий бич котрий знищить її і ся інституція цілковито пропаде. Від часу коли та вість о Божім гніві проти цієї гіпокритичної організації зачалась голосити, від тоді вона сталась великою досадою для неї. Чому ж та Римо-католицька гієрархія в кождім краю гірко противилась свідкам Єгови? Відповідь є, тому що те диявольське заведення є огірчене проти вістки Божого слова, котра проголошується Його свідками, і відкриває місце її змови, котре є великою горою льжи. "На коли переходити стане, він захопить вас; а переходити ме кожного ранку в день і в ночі, та й сама вже чутка про його переймати ме страхом: Ложе буде вам надто коротке, щоб простягнутись — укривало надто узке, щоб ним обгорнутись." (Іса. 28: 19, 20) Те ложе, яке гієрархія зробила для себе, і те укривало з брехнів, що покривало її нікчемну роботу, буде цілковито невідповідне для цієї цілі, каже Господь. Втече же льжи лукавої організації буде цілковито знищене. До тепер жадна опозиція до Римо-католицької організації не могла встояти. Тепер прийшов Божий час виступити, і жадна часть Римо-католицької організації, новочасних Филістіїв не встоїть.

"ВСТАНЕ"

"Робота свідків Єгови є лише проголосити вість Божу. Дійсна робота буде виконана Єговою в Його власний спосіб. Жадне людське заведення не може зломити Римо-католицької гієрархії. Та Бог цілковито спустошить її, і про се

Він говорить: "Бо встане Господь, як на горі Перазимі, розгніваєсь, як на долині Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло дивовижне." — Іса. 28: 21.

"Як ми можемо рішити, що се пророцтво відноситься до новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії? У попереднім числі *Вартової Башти*, подані докази безперечно показують, що Филістії пророко представляли Римо-католицьку організацію. Те що сталося на горі Перазимі і Габаонській, то після пророцтва воно передсказує точно що має настати тепер, і про се Господь повідомляє своїх людей наперед, щоб вони отримали потіху і скріпились в надії. Пам'ятаймо, що се робота Господня і що Він зачне, те він і докінчить. Теперішнє переслідування свідків Єгови Римо-католицькою гієрархією з часом принесло б цілковите знищення свідків Єгови і їх роботи хіба що самий Бог охоронив би їх; і він запевняє в своїм Слові, що встане і виконає сю річ. Підчас коли се лукаве переслідування свідків Єгови вступає по цілій землі, то вірні дістають велику відвагу через вирозуміння сього пророцтва Ісаї.

"Пророцтво Ісаї 28: 21 головню відноситься до сього, що Господь записав в 2 Самуїла 5: 17-25 і 1 Паралип. 14: 8-17. Тут в коротці буде на місці віднести до цієї історії.

"Саул був царем Ізраїля якийсь час, та задля його невірности Бог відобрав царство від нього і помазав Давида на царя над Ізраїлем. "І зійшов на Давида дух Господень з того дня та й далі. ... Від Саула ж відступив дух Божий." (1 Сам. 16: 13, 14) Давид із своєї головної квартири в Геброні царював над полудневими поколіннями Юди і Веняміна, і через кілька років між полудневими а північними поколіннями провадилась війна. Авенір, котрий був гетьманом північних поколінь, зробив пропозицію до з'єднання всіх поколінь Ізраїля під Давидом царем, і тому написано є: "Увійшов же Авенір у переговори з громадськими мужами в Ізраїлі й говорив: Дано вже ви бажали собі Давида царем; вчиніте ж се тепер, обітував бо Давидові Господь: Рукою раба мого визволю я люд мій Ізраїля з рук Филістіїв і всіх ворогів його." — 2 Сам. 3: 17, 18.

"Потім Давид став царем над усім Ізраїлем і зачав установляти себе царем в Єрусалимі. Розділення і війна між північними й полудневими поколіннями була на руку Филістіям, і, по смерті Саула, Филістії далі брали данину від покоління північної части. Вони боялись Давида, і коли він став царем над усім Ізраїлем, тоді Филістії настрашилися і приготувалися напасти на Давида: "Як довідалися ж Филістії про помазанне Давида царем над Ізраїлем, двинули всі Филістії, щоб одоліти Давида. Та сповіщено про се Давида, й він перейшов у твердиню." — 2 Сам. 5: 17.

"Тих п'ять царів, що панували над Филістіями вповні згаджалися щодо знищення Давида, бо він був помазанником Божим, під котрим Із-

раїль був зеднаний. Филістії знали пісню Ізраїльтян, котру вони зложили і співали: 'Саул побив тисячі, а Давид десять тисяч.' (1 Сам. 18: 7) Вони забажали убити Давида, і чулись безпечні лише тоді, коли б вони знищили його, і тому вони виступили проти нього. Давид був типом на олюбленого помазанника Єгови, Ісуса Христа Царя, включаючи всіх помазанників в храмі або царського дому Божого; і тому те пророцтво відноситься до помазаного останка на землі зібраного до Ісуса Христа в храмі від 1918 р. Коли Господь очистив храм, Він привів людей в єдність під Христа Ісуса, Голову церкви й храму. (Ефес. 4: 13) Потім часі вірні помазані свідки Єгови проголошували його вість проти лукавих володарів "Християнства", а головні проти Римо-католицької гієрархії. Як старинні Филістії бажали дістати Давида, так і тепер новочасні Филістії, Римо-католицька гієрархія і її союзники, бажать знищити Божих "захованих", помазанників на землі. — Пс. 83: 3.

"Филістії зібрав всю свою армію і рушили проти Єрусалиму, де вони сподівались знайти Давида і знищити його: "Як прийшли ж Филістії й розложились по Рефаїм-долині." (2 Сам. 5: 18) Як здається, то край Рефаїма лежав на полудень від Єрусалиму і на захід від Вефлеєму. Це значить 'місце великанів'. Безсумніву Давид розложив своїх сторожів, котрі повідомляли його про рухи Филістіїв. Він був надто мудрий дати захопити в Єрусалимі; і тому він забрав свою маленьку армію "й перейшов у твердиню", котра знаходилась в гористій частині краю на полудневий захід від Вефлеєму. Давид схоронився в тій самій місці два рази перед тим, коли Саул старався убити його. (1 Сам. 22: 4, 5; 24: 22) Давид тепер не утікав від Филістіїв, але він запровадив своїх людей в стратегічну позицію, щоб не сподівано напасти на ворога. Розуміється, число Филістіїв було далеко більше чим тих, що були з Давидом, і край через який Давид мусів переходити, щоб напасти на ворога, був дуже трудний до переходу. І так сцена була приготовлена, і те, що сталося тоді, представляло що станеться з новочасними Филістіями, Римо-католицькою гієрархією.

"БААЛ-ПЕРАЗИМ"

"Те місце де відбувалась битва було назване Давидом "Баал-Перазим". Слово Перазим значить "Переловання"; а Баал представляв диявольську релігію. Це значить місце де Господь виступить проти почитателів Диявола, чарівників, старинних і новочасних Филістіїв. Виступлення Господа є уподоблене до вод, що перемелють свої границі і ринуть бисто на знищення всього в їх дорозі. Те саме місце згадується в книзі Ісаї 28: 21, де воно є назване "гора Перазим"; отже те пророцтво виразно назначає битву, указуючи на знищення Римо-католицької гієрархії. Нім Давид зачав свій наступ, він спитав Єгови, що він повинен робити: "Поспитав Давид Господа: Чи виступати мені проти Филістіїв?

Чи подаси мені їх на поталу? І відказав Давидові Господь: Іди, я бо подав Филістіїв в руки твої." (2 Сам. 5: 19) Давид не хотів нападати на порога без приказу Господнього, бо помазанники Єгови вповнують на Нього цілим серцем, і мають певне запевнення, що Він буде кермувати їх шляхом. (Прип. 3: 5, 6) Більшим Давидом є Ісус Христос, Головний Чинownik Бога Єгови, і в Йому є заключений помазаний останок на землі. Отже напад Давида на Филістіїв передсказує напад Єгови рукою Ісуса Христа на ворогів, новочасних Филістіїв.

"Давид виступив ззаду проти ворогів і Господь запевнив йому, що Він віддасть ворогів в руки Давида: "І двинув Давид під Баал-Перазим, а побивши їх там, сказав: Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода! Тим і прозвано те місце Баал-Перазим (долина розносу). І полишали вони там свої боги, а Давид і люди його позбирали їх (і поналили їх)." — Сам. 5: 20, 21.

"Там закінчилась дорога Филістіїв. В сій тексті слова пояснюють, що наче величезний вилив води переломиться і залляе все перед собою. Филістії були цілковито безпомічні відперти великий прилив сили, яку Єгова упустив на них. Вони так були цілковито побиті, що вони втікали, полишаючи за собою їх многи олюблені бовани, котрі представляли предмети диявольської релігії, і котрі то боввали Давид знищив. Римська гієрархія має не лише образи при всіх своїх церемоніях, але вона оголошує їх на продаж, щоб дістати гроші. (Гл. Оголошення в Католицькій Словарі, 1935 р.) Це правда, що Давид провадив сією битвою, але в силі Господа, і вона була типом, представляючи щось більше важне, що мало прийти під Більшим Давидом, Ісусом Христом. Опис цієї битви показує руку Господню в ній, і се сильно поплрають слова в тій історії, коли Єгова каже: "Бо встане Господь так, як на горі Перазим." — Іса. 28: 21.

ГАБАОН

"В другій книзі Самуїла описується про ще іншу битву між Давидом а Филістіями. Там знов старинні Филістії зібравлись в те саме місце: "І знов прийшли Филістії та й розсипались по Рефаїм-поділлю." (2 Сам. 5: 22) Безсумніву Филістії думали, що Давид знов нападе на них в той самий спосіб як поперед, і що сим разом вони приготувались на Давида. Хотіли св. Письмо не каже, що Давид в сій часі пішов в свою твердиню, та припускати можемо, що він був там. Його поставлене питання Господеві і Господня відповідь указує, що він був у твердині і розпочав свій напад із відтам: "Як же поспитав Давид Господа, чи виходити Йому проти Филістіїв і чи віддасть їх йому в руки, відказав він: Не йди на зустріч їм, а зайди ззаду, і нападеш їх від сторони грушевих дерев." — 2 Сам. 5: 23.

"Слова "зайди із ззаду" малиб значити, що Давидові був даний розказ розставити його ар-

мію з боку як і ззаду ворогів. Се здається перша згадка про боротьбу з боку. Тут знов Філістії були захоплені несподівано, що показує руку Господню в сій справі. Він велів Давидові нанести на ворогів, указуючи на "грушеві дерева". Що значить вираз "грушеві дерева" (анг. Біблії морви) ще не є ясно. Біблійні товмачі пояснюють се слово в сей спосіб: "Плакати; плачуче дерево." Можливо, що се пояснює точку у котрій приїде нещастя на ворога, і се спричинить його плакати. Розставивши свою армію, Давид мусів чекати на знак від Господа. Се показує, що Давид був там після приказу Єгови, і те що він виконував пророчо, представляло більші річі, які мали прийти під Ісусом Христом. Се є одиноким місцем де згадується про "грушеві дерева" (анг. морви), і тому вони спеціально відносяться до Філістіїв як старинних так і новочасних.

"Давид очікував на розкази від Єгови, і Єгова сказав йому, як він міг знати, коли він мав напасти: "І як почуєш такий шелест, наче хто йде по вершках дерев, тоді нападай, бо то Господь вирушив поперед тебе, щоб побити військо Філістійське." — 2 Самуїл. 5: 24.

"Шелест ходу" (після *Роттердама*: "Шелест походу") поверх грушевих дерев не лише указує на знак для Давида діяти, але ясно показує, що невидимі сили святих ангелів Єгови були там і нападали на ворогів. Се мало б ясно представляти, що коли Більший Давид виступить до боротьби проти ворогів, що були представлені через Філістіїв, тоді Його небесна армія возьме участь у битві. (Одр. 9: 14) Наслідки тієї битви принесли нещастя на Філістіїв. "І вчинив Давид, як повелів йому Господь, так й повбивав Філістіїв від Габаа аж до Газеру." — 2 Сам. 5: 25.

"Нема причини сумніватися, що ті дві битви між Давидом а Філістіями є ті самі, про котрі згадується в Ісаї 28: 21. Се правда, що в другій книзі Самуїла 5: 25 слово "Габаа" є ужити, щоб би зазначити місце, але з боку (в анг. Біблії) те слово "Габаа" є ужите відносно того самого місця. Також в історії про ту саму битву, котра є записана в 1 Паралипоменона 14: 16, те місце є назване Габаон. "І вчинив Давид, як звелів йому Бог, і побив Філістійське військо від Габаону до Газеву." (1 Паралип. 14: 16) Ось так показано, що те пророцтво Ісаї 28: 21 відноситься до знищення Філістіїв, котрі були головними ворогами Божих вибраних людей Ізраїля. Сей факт, що писання говорять про дві битви, а іменно, Перазим і Габаон, не значить, що Господь зробить дві віддільні битви проти новочасних Філістіїв. Найголовніша і найважніша точка тут є, що Господь встане як коло гори Перазим і розгніваєсь як коло гори Габаон". Інакшими словами сказати, що взяло місце коло гори Перазим і Габаон представляло те, що Господь зробить позатипічним Філістіям.

"Про гору Перазим історія каже: "Давид... побивши їх там, сказав: Господь порозносив мо-

їх ворогів передо мною, як розтікається вода." Се — безперечний доказ, що те, що Давид доконав в тій битві, не було його власною силою, але в силі і по приказу Бога Єгови; і се предсказує, що битва проти позатипічних ворогів, новочасних Філістіїв, буде провадитися через більшого Давида по приказу Єгови. Се був Єгова, котрий дав побіду Давидові, і се представляє, що позатипічна битва не є битвою сотворіння проти новочасних Філістіїв, але се битва Єгови. Слова "розтікається вода" значить вибух водів, як вибух могучого потоку котрий розкидає і нищить все у своїй дорозі. Порівнай се із словами пророцтва в попереднім верші: "Грядом, спустошене буде втечесть лжи, і води затоплять місце вашого сховку." Се здається указує, що Бог спричинить, що Його вість буде тверда правда і вдарить сильно ворогів, і з сим буде співтоваришити Його велика сила, у котрій Він знищить сховища лжи, за котрі новочасні Філістії ховалися і виконували їх роботу; і опісля Він цілковито спустошить ту організацію. Після Його суду проти новочасних Філістіїв, Римо католицької гієрархії, то не лише ложні пляни і злочинства тієї організації будуть відкриті чесним людям, але та організація буде знеславлена і цілковито знищена.

"Завважте, що в Габаоні великий гнів Божий є ясно згаданий: "Розгніваєсь, (т. є виразить свій гнів), як на долині Габаонській." Се зараз сталося по тім знаку, який Єгова дав Давидові, що Давид рушився; і тоді історія дальше говорить: "Бо то Господь вирушив поперед тебе, щоб побити військо Філістійське". Господь вдарив ім там, і се пророцтво показує, що коли Бог встане в своїм гніві, як про се описує пророк Ісаїя, то Він положить кінець новочасним Філістіям і їх діяльності приїде кінець.

"діло дивовижне"

"Те що сталося на горі Перазим і Габаоні не було роботою чоловіка, але роботою Бога Єгови, і через се ясно представляє або пророчо предсказує якусь більшу роботу яку Єгова виконає опісля. Ту будучу роботу пророцтво Ісаї описує як 'Божу роботу', 'діло незвичайне', 'діло дивовижне'. На важність цієї роботи робиться натиск через повторення слів в св. Письмі: "Діло незвичайне", "своє діло дивовижне". Те слово "дивовижне" ужите тут значить "чуже; надзвичайне; дивне; чудове; і не сподіване". Відносно сього завважте, що Бог через свого пророка каже відносно гіпокритичної товпи, що вона приближається до Нього своїми устами, що безсумнівно відноситься до новочасних Філістіїв, Римо-католицької гієрархії. "І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тільки близьиться до мене, і язиком тільки мене шанує, серце ж його далеко стоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських, тим і я з людьми такими незвичайно дивне диво-чудо витворю, так що мудрість у премудрих їх зникне, й розуму в їх розумних неста-

не. Горе тим, що гадають глибоко сховатись, щоб задуми свої втаїти перед Господом; що чинять справи свої в темряві, і говорять: Хто нас побачить, хто визнає? — Іса. 29: 13-15.

²⁰ Се католицька гієрархія, що спонукала людей боятись і віддати свій тяжко-запрацьований гріш, і се її "примудрі" люди, що гіпокритично вдають перед людьми за представителів Бога, і котрі кажуть: "Хто нас побачить, хто визнає?"

²¹ Єгова полишив Филістіїв в землі Юдиній на пробу Ізраїльтян, щоб пізнати чи вони будуть послушні Його приказам. (Суд. 3: 1-4) Филістії уживали Ізраїльтян для своєї угоди і після своєї впадоби. Пророча драма Самсона показує, як Божі люди мусять бути вірні аж до смерті. Пророчий образ Давидової боротьби з Филістіями показує іншу річ. Єгова поставив Давида яко царя над усім Ізраїлем, і тепер Филістії старались перешкодити Божому замірові. Через многі роки Филістії були гнобителями Ізраїльтян, і тепер прийшов Божий час визволити Його людей із рук їх гнобителів. Отже те, що взяло місце на горі Перазими і Габаон, було виявленням Єгової сили в користь Його царства. Так скоро як Давид став царем в Єрусалимі, п'ять князів Филістійських змовилися розбити Давида і тим чином перешкодити Богу доклати замір. Бог виступив і перешкодив виконання цього лукавого заміру. Історія каже: "Двигли всі Филістії, щоб одолати Давида." Мусіла бути там велика орда людей, які вирушили щоб позбутися головно одного чоловіка, і розуміється всіх, що були з Давидом. Дуже можливо, що сей рух Филістіїв проти Давида спонукав пророка написати другу Псалмю, у котрій представлено, що вони кажуть: "Розорвім пута і скиньмо з себе посторонки їх (які в'яжуть разом Ізраїля в єдність під їх царем Давидом і перешкаджають діяльністю Филістіїв)." Їх постановка була смішною для Господа, і тому Псалміст даліше проводить: "Господь, що сидить на небесах сьміється, і ругається над ними. Тоді промовить до них у гніві своїм і ярістю своєю перелякає їх." — Пс. 2: 4, 5.

²² Те пророцтво тепер сповняється на далеку більшу скало. Ми знаємо, що всі правдиві послідователі Ісуса Христа є з'єднані під Царем, Більшим Давидом, і що вони голосно проголошують Єгову, свого Царя, і Його царство. До тепер Римо-католицька гієрархія робила що хотіла. Вона була великою пробою для правдивих послідователів Ісуса Христа. Та зловня організація, вдаючи за Божого представителя на землі, розбила кожду організацію яка коли встала проти неї. Тепер Христос засів на своїм престолі і прийшов Божий час установити своє царство в цілковитій силі над світом. Протягом минулих кількох років, від коли прийшла єдність церкви під Христом, Римо-католицька гієрархія зачала і виконувала свої напади проти Божих правдивих людей. У кождім краю на землі гієрархія виконує свою зловню роботу пересліду-

вання проти свідків Єгови, і як про се говорить пророк Єгови, гієрархія тепер каже: "Розорвім пута (їх єдність в Христі, котра перешкаджає нам) і скиньмо з себе посторонки їх!" Всім гієрархія спонукує політичні й фінансові первотинні організації Сатани, разом з класою Юди, прилучитись до неї. Даліше, пророк Єгови описує ту гієрархію: "Бо ось, вороги твої розбуялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народу твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." — Пс. 83: 2-5.

²³ Чи не буде Господь Єгова тепер сьміятись і ругатись із тих зухвалих людей? Чи не прийшов час для Єгови, що Він "промовить до них у гніві своїм і ярістю своєю перелякає їх?" І чому? Бо Господь каже: "Я посадив мого Царя на святій горі Сион, володіти світом", і тепер Бог не дозволить нічому перешкодити у виконанні своїх замірів. До свого Царя, Більшого Давида, Він тепер каже: "Жезлом залізним розібеш їх, як черевину поторошиш їх." — Пс. 2: 9.

²⁴ Отже ясним є, що прийшов час коли Єгова "встане" і зачне воювати, як се Він зробив за своїх людей коло гори Перазими і Габаон. Пророцтва напевно показують, що ми жнемо в часі коли Єгова градом знищить сховиська лжи, і своїми водами затопить ворогів, відкриваючи їх лукавство, і по сім настане Його робота нищення.

²⁵ Але як про се можна сказати, що се "діло незвичайне", "діло дивовижне"? Сей акт, що Єгова воював за свого царя Давида, не був дивовижним для Давида, бо Давид знав, що він був знарядом в руках Єгови, щоб визволити Ізраїльтян із рук ворога. Напевно Давид знав, що було написано в 2 Самуїла 3: 18: "Обітував бо Давидові Господь: Рукою раба мого визволю я люд мій Ізраїля з рук Филістіїв і всіх ворогів його." Те, що Давид питав Господа що він має роботи, є далішим доказом, що взяло місце тоді, не було несподіванкою для Давида, але показує його цілковите довіря до Єгови. Для цієї причини робота Єгови відносно Филістіїв не була несподіванкою для тих, що були посвячені Богу. Однак для Филістіїв вона мусіла виглядати дуже дивно, тому що вони ділали проти Ізраїльтян через роки після їх власної впадоби і Єгова дозволяв на се, а що тепер дозволив Ізраїльтянам поразити їх і цілковито побідити, то се було дивним для них.

²⁶ Завважте, як гарно пророчий образ пасує дійсності в теперішнім часі. Через довгий час Римо-католицька гієрархія робила що хотіла. Вона була найсильніша організація під сонцем, і сила й її вплив сягає у кождім краю на землі. Члени тієї гієрархії є горді, високомірні, жорстокі й легководушні. В порівнянні католицька гієрархія — се мала група людей; але ся велика

громада католицьких людей, що попирають ту організацію, не є членами католицької церкви, лише називаються "дітьми церкви" або "католицьким народом". Гієрархія числить своїх або прихильників мільонами. Тепер гієрархія розпучливо старається знищити свідків Єгови, щоб осунути всяку перешкоду в її контролі народами землі. Гієрархія сподіється, що вскорі вона зможе позбутися тих "погубних свідків", і зі всіх сторін можна чути що кажуть: "Ся товпа свідків Єгови не буде існувати вже довго." Однак коли прийде час для Єгови встати так як коло гори Перазими і Габаон, і виразити свій справедливий гнів проти своїх ворогів, що переслідували Його вибраних людей, і коли він спричинить упадок Римо-католицькій гієрархії, то се буде так дивне, так незвичайне, так страшне і так цілковито чуже в порівнянні до минулих подій, що мільони людей, що були прихильниками Римо-католицької гієрархії, тоді воскликнуть: "Се велике диво, що Бог знищив ту організацію!" Вони побачуть, що та робота не є робота жадного чоловіка, але робота Всемогущого; і для таких та робота буде виглядати "дивовижна". Отже можемо з довірею сподіватися, що хто дістанеться живим, той скаже: "Як дивно, що ся могуча організація, що через століття була представителькою Бога і Христа на землі, тепер є знищена Господом! Се дивне, бо щось подібного ніколи не сталося, і ми не можемо розуміти цього." Робота Єгови згадана тут буде виглядати чужа для кожного, що не зможе розуміти її, і лише ті зрозуміють її, що будуть цілковито посвячені Єгові й Його царству. Для помазанників робота Єгови не буде виглядати дивно, тому що вони були навчені Господом через Його Слово що се має настати, і, отримавши поучення вони поступали після Його Слова і були послухні Його приказам. Тепер вони мають повідомлення, що Єгова знищить лукаву Римо-католицьку гієрархію, і вони знають, що замір Єгови буде виконаний. — Іса. 46: 11.

"По цілій землі вірні є переслідувані Римо-католицькою гієрархією. Се переслідування є так страшне і сильне, що вірні знають, що жадна людська сила не може успішно впертися сій злій організації. Хто не має повного довіря й віри в Бога і в Його обітницю, не має відваги сказати правди про сю лукаву організацію гієрархії, але вірні цілковито стали по стороні Господа і Йому вони будуть служити, а не чоловікові. Вони знають, що Бог заступиться за них. Вони знають, що Римо-католицька гієрархія — се головний видимий чинник Сатани на землі і що Бог винайде своїх ворогів і знищить їх, включаючи і гієрархію. Маючи се знання й запевнення із Слова Божого, вірні з довірею моляться Богу, щоб той день приблизився, коли вороги будуть знищені із землі, і вони далі зможуть радісно співати на хвалу Єгови, знаючи що ворог нічого не може зробити їм гіршого хіба убити їх. Бог спасе своїх людей рукою позатипичного Давида, Ісуса Христа, Возлюбленого Єго-

ви, і той великий Царь каже до сих вірних помазанників: "Будь вірний аж до смерті, а дам тобі вінець життя." (Одрк. 2: 10) Отже помазанники з довірею вповнують на обітницю Єгови, і для цієї причини вони радуються в горю, яке приходить на них задля їх вірності. Бачучи сповнення пророцтв Єгови, і знаючи що Його Цар засів на престолі, і чинить суд у храмі, вони підносять голови свої, бо вони знають, що день їх визволення наближився.

ЧОМУ?

"Чому Єгова "встане" і поразить Филістіїв, бачучи, що Він дозволив їм панувати над Ізраїльтянами через многі роки? Те саме питання можна поставити і ту саму відповідь дати відносно новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії. Филістії мали привилей бути в краю який Бог назначив для своїх вибраних людей, і вони старались перешкодити Божим замірам установити типічне царство там. Так і Бог дозволив Римо-католицькій гієрархії займати місце Його людей на землі, і вона вдавала (перед людьми), що вона займає місце в ласці Єгови; і в той самий час вона енергійно старається перешкодити виконанню замірів Єгови відносно Його вірних і помазаних людей і відносно установлення Його царства. Вона мстить і сильно ненавидить тих, що посвяtilися Єгові. Ніхто не може вповні й розумно служити Єгові без противлення лукавстві Римо-католицької гієрархії, і через се гієрархія ненавидить їх. Довго потім як старинні Филістії були знищені як нарід Бог велів написати пророцтво у відповідь на питання чому Він встане, і ся відповідь знаходиться в сих словах: "Так говорить Господь Бог: За те що Филістії дихали помстою та зо зневагою в душі мстилися, задумуючи пагубу — по давньому ворогованню, за те так говорить Господь Бог: простягну руку на Филістіїв і викореню Критян, і вигублю нащадок їх на морському березі; і довершу над ними велику помсту досадними карами, й пізнають, що я — Господь, як наведу на них помсту мою." — Езек 25: 15-17.

"Ще від часів Ісаака старинні Филістії противилися Божим людям і знущались над ними. Від часу позатипичного Ісаака чинники Сатани переслідували Ісуса і Його правдивих послідователів. Головно Римо-католицька гієрархія противилась і знущалась над Божими вибраними людьми. (1 Мойс. 26: 15-22) Се є присуд Єгови, написаний довго потім, як старинні Филістії яко нарід перестали існувати, що Він знищить Филістіїв, і тому нема сумніву, що те пророцтво відноситься до новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії і всіх змовників-князів. Вже наближився день коли та зловна інституція Римо-католицької гієрархії буде знищена. "Погублю й осадників Азота й держучого скиптро в Аскалоні, та й простягну мою руку проти Екрону, й вигене останок Филістіїв, говорить Господь Бог." (Амоса 1: 8) "Ось бо й Газа обезлюдніє, й Аскалон опустіє, ополудні з Азо-

ту всіх повиганяють, а Екрон буде викоренений. Горе поморянам, — народів Криті! Проти вас слово Господнє, Канаані, — земле Филістійська! витрачу тебе що до одного осадника." (Софон. 2: 4, 5) Гордість новочасних Филістіїв зникне. (Захар. 9: 6) Гой союз гіпокритів і лукавих релігійоністів буде знищений, і ся інформація є дана для користі останка і для користі Йонадабів або великої громади. (Гл. *Приготування*, стор. 139-143).

"Писання здається вповні попирають заключення, що знищення релігійоністів під провідництвом Римо-католицької гієрархії буде початком Армагедону. Диявольська релігія, мильно названа "Християнством", виринула спершу під імям "Римська Церква", із котрої виросла Римо-католицька гієрархія. Та організація є згадана в пророцтві св. Письма під поганим титулом 'Велика Блудниця'. Через якийсь протяг часу на світі існувала організація під назвою "Протестантизм", і котра противилася Римо-католицькій організації; але десь в часі Світової Війни та протестанська організація перестала існувати і перебралась із всіма своїми пакунками до гієрархії, і тепер весь той союз становить "велику облудницю". Ся товпа народних розбійників і ворогів Божих установила Лігу Народів яко заміну за царство Боже. Вони (витворюють) щобудь, щоби відвернути людей від Бога і Його царства. Вдаючи за представителів Бога, а вдійсности є представителями Диявола, ся товпа становить цілу часть звірського правління на землі. 'А десять рогів, що ти бачив на звірі, сі зненавидять облудницю, і спустошать її і обнижать, і зідять тіло її, і сплять її огнем, бо Бог дав у серця їх виконувати його волю, щоб вони виконали його ціль.' (Одрк. 17: 16, 17) (Гл. *Світло*, Том 2, стор. 80-114) Се як раз згаджується з пророцтвом Ісаї. Єгова поспіле бурею градом і знищить сховисько лжи і відкриє всьому людству дволичність 'старої облудниці'. Її знищення попередить знищення 'звіра' і 'фальшивого пророка'. (Одрк. 19: 19-21) Лукаві сучасні Филістії були замотані ділом своїх власних рук. — Псалма 9: 15, 16. (Гл. також *Приготування*, стор. 139-143)

"Для якого-будь чоловіка говорити більше чим Писання говорять відносно того, як Бог доконає "своє діло незвичайне", "своє діло дивовижне" булоб зухвальством. Яке би то средство Господь не ужив для виконання сього заміру, то се буде діло і чин Божий, навіть если би Він і ужив деякі людські чинники до виконання свого заміру, як се Він ужив Давида коло гори Перазім. Нехай вірні тепер будуть певні, що як Римо-католицька гієрархія в теперішнім часі переслідує слугів Єгови, так певно Єгова встане і покрушить Римо-католицьку гієрархію на порох. Отже нехай вірні поступають з їх роботою без страху і безогляду на діла лукавих. Бог показав, що гієрархія — се головна, видима організація Диявола, і він заявив певними словами, що всі беззаконники згинуть. — Пс. 145: 20.

"Армагедон — се робота Єгови, бо писання виразно заявляють, що Бог доконає своє діло в Армагедоні рукою Ісуса Христа. Однак сей факт, що Єгова через свого пророка говорить про "своє діло, своє діло дивовижне", повторюючи сі слова, здається ясно указує на дві часті Армагедону: (1) Те що доконає знищення гіпокритичної релігії; і (2) те що доконає цілковите знищення цієї організації Сатани. Отже Армагедон — се робота і діло Єгови, але та часть Армагедону про котру він говорить як "своє діло незвичайне", "своє діло дивовижне", здається ясно відноситься до чогось, що буде виглядати дуже дивним для многих сотворінь. Та остання боротьба не буде виглядати дивною, через те, що всі так звані "Християни" були повідомлені через писання що Армагедон — се один час великого горя.

"Тепер застановімся над фактом, що є одна велика релігійна організація яка через многі століття виставляла себе перед людьми, і котра то організація всегда заявляла себе яко особливий представитель Бога на землі, і котру міліони людей були спонукані вірувати, що вона є Божою організацією. Такі люди не сподіються знищення тієї організації. Тією великою організацією є Римо-католицька система, і під правлінням гієрархії, і до котрої є прилучені "католицьке заселення" є міліонів людей. Всі народи "Християнства" мовчки признають, що католицька церква є представительною "бога", але вони не розуміють котрого бога. Коли Бог відкриє сю Римо-католицьку організацію і понижить її і впокорить, як се було показано через необрізаних Филістіїв, і їх пархи на закритих місцях, і тоді знищить сховиська лжи у котрих Римо-католицька гієрархія ховала свою нікчемну роботу, і відкриє гіпокритство тієї організації, і тоді цілковито знищить Римо-католицьку гієрархію, тоді стане ясно те "діло незвичайне", і "діло дивовижне" Всемогучого Бога, і міліони людей, що лишуться на землі, і котрі побачуть сю чудову роботу і діло, безсумніву вельми здивуються і закричать: "О як дивно, що Всемогучий Бог знищив ту організацію, котрої нас навчили що ніщо, навіть пекло, не може перемогти."

"Дволичність є гидотою в очах Єгови. Він каже: "Ледарь бо безглуздий говорить безглуздо, та й серце його мислить про беззаконство щоб поступати скрито; зневажати Господа, відерти хліб голодному, та й відоймити напій жаждаючому." (Іса. 32: 6) Ось так Господь ясно описує Римо-католицьку гієрархію. Найбільше гіпокритство яке практикувалось коли між людьми, то практикується гієрархією, і кінець таких — знищення. Саул стався гіпокритом. (1 Сам. 15: 1-23) Його зроблено царем за старанням людей, і він представляє тих, що були колись в лінії до царства, але були осунені задля самолюбної наживи, і отримали життя і силу і честь. (1 Сам. 8: 4-22; 10: 17-25) Коли дух Господнєй відступив від Саула, тоді і він ділав спільно з Филістіями, щоби знищити Давида, Божого пома-

заника. Саул здається ясно представляв "лукавого слугу" класу, котрого Господь Ісус описав. Та клас була колись в лнії до царства. Будучи порушена самолюбством, і відкинена Господом в часі суду в храмі, вона "зачала бити" своїх співтоваришів слуг, і про таких Ісус сказав: "Пан... відлучить його, й долю його з лицемірами подожить." (Мат. 24: 48-51) Бог нікому не дозволить перешкодити в установленні свого царства під Христом.

ЧЕСНІ КАТОЛИКИ

⁴⁰ Чесні люди часто були ошукані і запроваджені в поланку. Католицька організація хвалиться ось чим: "Дайте нам дитину від сім років віку, і вона ніколи не відступить від католицької віри." Дитина вихована в незнанні Бога і Його Слова і ум в котрій дитини є запущена наука людей, католицьке начення, котрі противляться Слово Божому, і котра то дитина постійно страшена карою чистилища і пеклом і котра не може читати нічого, що не є перше одобрене католицьким священником, то певно, що вона позістане в такому незнанні відносно Бога Єгови. Задля цієї причини, і зі страху і начення людей, міліони були затримані в неволі і в темноті. Велика маса людей, що попирає католицьку церкву, ніким чином не є членами тієї церкви і не мають нічого до чинення з урядованням її, і котрі є названі гієрархією, як се подано у видавництві тієї організації, "католицька народність". (Гл. *Урядовані Католицький Словар*, 1935 р.) Є міліони людей, котрі сумлінно виконують прикази Римо-католицької гієрархії, і котрі цілковито є невідомі, що вони чинять се проти Слова Божого. Члени гієрархії душаються від сміху і кажуть: "Ми зробили лож нашим прибіжищем, і в обмані заховавши себе. Хто знає нас, і хто може бачити нас?" При помочи сього вони змогли сю масу "католицьких людей" тримати в незнанні Бога і Його царства, а щоби тримати їх далі в невідомості, тому вони остерігають католиків не читати ніякого видавництва Вартової Башти. Нехай же ті, що бажають справедливості будуть певні, що Бог, після своєї обітниці, затопить прибіжища лжи у котру ховається гієрархія, і сим чином отворить очи всіх чесних людей до правди. Чесні католики будуть тоді тішитися нагодою зрозуміти правду і пізнають, що Бог і Його царство під Христом — се єдина надія роду людського. Із пониженням гієрархії і з знищенням її, чесні люди, включаючи "католицьку людність", будуть шукати Сиона, що є Божою організацією.

⁴¹ Відносно того, що взяло місце коло гори Перазіма та Габаон, що зазначило побіду для Давида, історія говорить (1 Паралип. 14: 17): "І пронеслось ім'я Давидове по усіх краях, і Господь зробив його страшним для всіх народів." Тут знов Давид представляв Ісуса Христа, олюбленого Сина Єгови, і страх перед Ісусом Христом, Більшим Давидом, ясно значить, що міліони католиків будуть увільнені із неволі лукавої

гієрархії. Се пригадає слова Йоана на виспі Патмос. Потім як він бачив Божу царську організацію, він побачив велику громаду; і тепер людям Єгови дозволено бачити велику громаду і зрозуміти слова Йоанові, а іменню: "Після сього поглянув я, і ось, прибагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, з'одягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх. І покликували великим голосом, говорячи: Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." (Одр. 7: 9, 10) Велика громада починає показуватись, і ми певні, що день визволення наближився, і многи із цієї великої громади вийдуть з під впливу католицької організації. Люди доброї волі всіх народів прийдуть і поклоняться перед Господом і будуть прославляти Його ім'я. — Пс. 86: 9.

⁴² Коли велика громада стане по стороні Бога і Його царства, і в послушенстві до Божих приказів будуть далі шукати смирності і справедливості, тоді вона буде терпіти зневагу з рук усіх агентів Сатани, котрі полишаться йще на землі а головні від тих, що були представлені через "звіря" і "фальшивого пророка". Вони будуть терпіти тому що вони співтоваришать із тими, що постійно проголошують царство Боже під Христом. (Жид. 10: 32-35) Нехай же усі, що люблять Бога і Його Царя, будуть знові задоволені вірою, що прийшов час на установлення царства Єгови і всі противники котрих Диявол може зібрати, не зможуть перешкодити установленню царства. Єгова ясно показав своїм людям, що вскорі Він встане і буде воювати за своїх людей що бажають Його царства, і Він напевно осує із землі Римо-католицьку гієрархію і всіх представителів Диявола. Ціль сього є, оправдання Єгового імені, і через свого пророка Він каже про зіслання кари на новочасних Філістіїв: "І спізнають, що Я — Єгова, як наведу на них помсту мою." — Езек. 25: 17, А.П.В.

⁴³ Римо-католицька гієрархія тепер провадить живу агітацію у всіх частях землі, щоби змусити людей до католицької організації. Та гієрархія тепер ділає на підставі тієї теорії, що лише дві класи людей, а іменню комуністи і Римо-католики, і що всі, що не стануть в ряди Римо-католиків, будуть вважатися за комуністів. Ясним є, що се є змагання Сатани розлучити людей і перегородити роботу, яку Господь Ісус виконує. Ісус Христос розділює тепер людей доброї волі, котрі називаються "вівцями", від лукавих, котрих він назвав "козлами". (Мат. 25: 32-46) Диявол, оперуючи через гієрархію, старається перервати Господню роботу через розділення людей на класу Комуністів і Римо-католиків.

⁴⁴ Римо-католицька гієрархія і її політичні і фінансові союзники здушили Товариство Вартової Башти і сконфіскували його реальність в краях Австрії і Німеччині і в інших частях "Християнства". Недавно вона спричинила, що в многих краях і державах були ухвалені закони в цілі здушення свободи мови і друкування прав-

ди. Вона спричинила багатьох вірних людей переслідувати немилосердно, знущатись над ними і ув'язнити їх, і далі виконувати свою пікчемну роботу. Сіновочасні Філістії ділають із німсти, і Господні вірні люди далі терплять. Багато дивувались, чому Господь дозволяє на це. Та нехай ніхто з вірних не тривожиться. Нехай всі люблячі Бога і Ісуса Христа тепер в повні спочивають вірою із більшою постановою чим впе-

ред і йдуть в службі Господній, знаючи се, що Бог заміриє встати і поторошити ворога вскорімі часі, і кожний, що буде вірний Господеві, серед усіх цих проб, отримає вічне благословенство від Єгови. Спевністю, що Ісус мав на умі ці часи коли Він сказав: "Хто ж видержить до останку, той спасеться." (Мат. 24:13) Наш Бог, котрому ми служимо, спасе і визволить своїх людей на честь і славу свого імя.

НАША ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15, лютого, 1936]

"Від усякого бо, кому дано багато, багато вимагати меться від него; а кому прибавлено багато, більше спитається від него." — Луки 12: 18.

ЄГОВА все робить в порядку. Він дав життя своїм сотворінням, "Кожен своїм порядком". Тих же що є членами царського дому він поставив на найвищій позиції. Кожний із членів тієї столичної організації є поставлений у тілі після Божої вподоби. (1 Корин. 15: 23; 12: 18) Щоби приподобатись Богу, то сотворіння мусить поступати властивим напрямом, і для цієї причини чолонік доброї волі, маючи ширше бажання служити Богу, молиться до нього: "Утверди шаги мої в слові твоєму, і не дай неправоті запанувати надо мною! Вибави мене з неволі людської, то буду сповняти веління твоє. Засвіти лицем твоїм над слугою твоїм, і навчи уставів твоїх." (Пс. 119: 133-135) "Господь править ходою чоловіка, і дорога подобається йому." — Пс. 37: 23.

Відвічальність сотворіння до Сотворителя є така велика оскільки воно має знання або скільки те сотворіння могло набути знання через пильність і дбанне. Знання яке сотворіння отримує із Слова Божого відкриває йому нагоду служити Богу і сим чином дає спомогу доказати свою невинність до Бога. Чим нагода побільшається, тим і відвічальність сотворіння побільшається. Недбалість або байдужність не знаходить попертя у Св. Письмі. "Не занедбай твого даровання." (1 Тим. 4: 14) "То як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? Котре, почавши проповідуватися через Господа, від тих, що чули, нам стверджене." (Жид. 2: 3) Се правило відноситься до набуття знання о Божім замірі і до виконання служби о скільки нагода є дана. — 2 Кор. 8: 7; Жид. 6: 11.

Ісус говорив з повною властю від Бога коли він сказав: "Від усякого бо кому дано багато, багато вимагати меться від него; а кому прибавлено багато, більш спитається від него." (Луки 12: 48) Сі слова найперше відносяться до тих, що добровільно сталися слугами Божими в часі приходу Господа Ісуса чинити суд, що ясно є показано через контекст: "Рече ж Господь: Хто єсть вірний і розумний дворецький, що поставить його пан над челяддю своєю, ви-

давати у пору призначену харч? Блажен слуга той, котрого пан прийшовши знайде, що робить так. Поправді глаголю вам, що над усім достатком своїм поставить його." — Луки 12: 42-44.

Те правило сконечности мусить відноситись до всіх людей, що згодились чинити волю Божу, і тому тут заключені є ті, з котрих складається "псаліс громада". Правила Єгови є сталі і ніколи не змінюються. (Мал. 3: 6) Те правило відноситься головню до тих, що задля невірности знайшлися в клясі "лукавого слуги" про котрого Ісус каже: "Коли ж слуга той скаже в серці своїм: бариться пан мій прийти, та вачне бити рабів і рабинь, їсти, та пити та впиватися." — Луки 12: 45.

Чесні люди бажали і виглядали через багаті століття приходу Господа Ісуса Христа і його царства. Той, що згодився чинити волю Божу, і будучи просвічений про його царство, має велику відвічальність, і если він стане недбалим і байдужним відносно справ царства, то своїм напрямом він заперечує прихід Господа Ісуса, і тоді він належить до "лукавого слуги" кляси. Для цієї причини Ісус сказав в сей спосіб: "Коли ж слуга той скаже в серці своїм: Бариться пан мій прийти." Серце є гніздом мотивів, і чоловік відкриває свою мотиву своїм взятим напрямом. Він не потребує висказувати сього своїми устами, бо діла його говорять голоснійше чим його слова. Отже той, що боїться Бога, буде чувати всякого часу щоб йому не занедбати справ царства поручених йому і сим чином не прогнівати Господа.

ДАНО

Завважте, що слова Ісуса показують, що є дві віддільні й відмінні річі над котрими ми мусимо застановитися: (1) Те що дано нам; і (2) що було повірене нам як його слугам. Бог дає своїм слугам знання свого слова, через що він повідомляє їх о своїх замірах. Господь повіряє своїм слугам справи царства. Прихід Господа Ісуса до храму, як се писання і акти показують,

взяв місце в 1919 р., і се зазначило виразно точку розділення щодо річей даних і що до річей повірених Божим слугам. По смерті апостолів вскорі прийшов час великої неспівомості і темряви відносно заміру Єгови, і так тривало через многі століття. Від 1878 р., зачалось поступенно привертання правд, які були заховані через довгий протяг часу. Перед 1918 р., слуги Господні пристусовували слова Ісуса записані в Луки 12: 48 до часу тисячлітнього царювання Христа. Тепер ясно можна бачити, що ці слова Ісуса зазначають правосуд, а головни в більшім значінню відносяться до приходу Господа Ісуса до храму чинити суд, котрий то суд зачався від тих, що увійшли в угоду чинити волю Божу. — 1 Пет. 4: 17.

* Перед 1918 р., посвячені Богу розуміли і вірували, що Бог післав Ісуса на землю і позволив йому умерти яко викуп за всіх людей; що наука о вічних муках є фальшива і що кара за гріх — смерть; що Бог вибирає із між людей собі церкву, члени котрої мусять виробити собі характер який би мав оправдати їх царювати з Ісусом Христом, Головою церкви, і володіти світом протягом тисячу років по часі прославлення; що церква становить вибрану громаду або "маленьке стадо", члени котрого переміняться у першій воскресінню на подобиє Господа Ісуса Христа; і думали, що вони бачили, що Бог має другу громаду котра складається із народжених з Його духа, і що вона, спричинни її недбалства, або з браку цілковитої її невірності, мусить перейти через велике горе, і що із того горя вони вийдуть цілковито чисті і дістануть друго-рядне місце в духовім царстві Божім, і що тому ця громада є знана як "велика громада" або "громада з горя" або "святі з горя". Тоді розуміли і вірували, що велика маса людства буде мати життя через реституцію; що в 1914 році зазначиться кінець подорожі духовної кляси і що вскорі потім реституція людства зачнеться. Ті що дійсно любили Бога і явлення Господа Ісуса Христа вповали на Господа і чекали на Нього, бажаючи чинити його волю. Інші ж що посвятилися Богу але котрі були порушені самолюбним бажанням бути в царстві і помагати володіти світом, були перенесені до "лукавого слуги" кляси. Для всіх тих, що зробили угоду з Богом, щось було дано і щось вимагалось від того, що прийняв знання правди. Вимоги і відвічальність були рівні із тим, що вони отримали, і вірне послухенство вимагалось від всіх, що прийняли правду. Стан серця кожного рішав в якій клясі він мав бути поставлений, чи в клясі вірного слуги або лукавого слуги.

БІЛЬШЕ ДАНО

* Деякі із повисших правд дані Божим людям перед 1918 роком були мильно зрозумілі і мильно пристусовані, але вони напевно розуміли досить, щоби бути відвічальними перед Богом і вимагати вірного служення від кожного в уго-

ді з Єговою. Факти показують, що се було в 1918 році що Господь прийшов до Божого храму чинити суд, але про сей факт люди Божі довідались перший раз десь в 1922 р. Із ласки Господньої світло зачало збільшатися для його людей. Від тієї другої дати посвячені отримали много чудових правд і світло із храму вельми просвітило всіх Божих людей, що були чисті серцем й пильно приймали те, що було дано. Ми дістанемо яснійше видіння нашої відвічальності до Господа коли ми застановимось над сими правдами. Се було по 1922 р., що посвячені зачали оціняти факт, що Ісус Христос знаходиться в храмі і судить дім свого Отця, щоби вірні "приносили жертву Господеві в праведності". (Мал. 3: 1-3) Опісля поучення з Св. Письма були яснійші так що слухаючі правди були краще успосіблені служити Господу, і тим самим остільки побільшилась їх відвічальність.

* Від коли Господь прийшов до храму важність послушенства була возвеличена в умах помазанників. Вони бачили і оціняли, як Ісус Христос всегда був послухний і як конечно треба було кождому йти його слідами і бути також послухним. Ісус був царем коли він вознісся на небо, однак він дальше підлягав Єгові і був послухним його наказам, що він виконував всегда радісно. Він радісно послухав волі Божої і чекав 1900 років нім він зачав царювати. Чому він мусів чекати? Тому що Єгова дав приказ, що Сатана має мати назначений час протягом котрого він мавби доказати свій гордий визов. (Пс. 110: 1) Чому ж так багато уступати Сатані? Те взгляднення не було для користи Сатани, але щоби Божі сотворіння могли чути і оціняти факти, котрі у своїм часі мали бути проголошені, і щоби могли побачити і оцінити найвищість Бога Єгови в уживанню його сили. Для цієї причини Єгова сказав до Диявола: "Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя мое проповідано по всій землі." (2 Мойс. 9: 16) Велика правда записана у Св. Письмі не могла бути зрозуміла аж по приході Господа до храму, чинити суд. Перед тим посвячені розуміли, що се писання відноситься до Єгипецького фараона; але тепер ясно можна бачити, що фараон був лише видимим представителем Диявола і що Писання головни відносяться до Диявола і зазначають причину чому йому дозволено позістати. Се писання вельми возвеличує дві річі, котрі то річі мусять статися нім лукавство буде очищене: (1) Вибрані свідки Єгови мусять дати всесвітне свідоцтво повідомляючи тих, що хотять слухати, що Єгова — Бог, що Він Всевишній, і що Христос — Цар, і (2) найвищість Єгови мусить бути обявлена, щоби ніхто немав вимівки заперечити, що Він — всемогучий. Се пояснює, чому свідоцтво мусить бути дане і чому було дане по Світовій Війні і чому воно мусить закінчитися перед Армагедоном, у котрім то часі Бог вповні обявить свою силу. Ми колись вірували, що Бог

дозволив на зло в сім світі, щоби люди могли пізнати як страшне зло є, але тепер ми бачимо що Бог дозволив на зло або лукавство, щоби дати нагоду сьому лукавству, доказати свій визов і дати нагоду доказати їх спільність до Бога. Привилей бути вірними Богу є тепер великий.

¹⁰ По смерті апостолів люди сталися учителями церкви, що продовжалося через многі роки. Аж по приході Господа Ісуса до храму тоді побачили і оцінили, що Єгова і Ісус Христос є Учителями і що від сього часу хто любить Господа буде навчений Богом і побачить своїх учителів, і ті учителі уже не будуть понехані або відпхнуті. (Іса. 30: 20) Тепер нема причин для посвячених поповнити гріх Самарії через поклонення і возвеличення людей. Всяка слава, хвала і поклонення належить дати Богу і Ісусу Христу. Царство Боже або новий нарід народився 1914 р., коли Бог післяв свого любого Сина царювати. (Пс. 110: 2) Якийсь час по тій даті посвячені побачили велику правду, що є дві спорючі собі організації, одна Сатани а друга Єгови; що організація Сатани є представлена через лукаву жінку, і що організація Бога Єгови є представлена через добру жінку; і ся добра жінка т. є організація Божа народила царство і інших дітей, і що всі її діти є навчені Єговою і мають великий мир від Бога і в Бозі, і велику радість в службі Його. — Іса. 54: 13.

ЙОГО ІМЯ

¹¹ Протягом минувших кількох років ім'я Єгови знайшло властиве місце в умі і в серці кожного помазанника. Перед тим широкі вірували, що головна ціль Єгови була вибрати церкву і приготувати кількох людей, щоби вони були відповідні на співволодарів з Ісусом Христом, бути забрані до неба, і тоді помагати Ісусові повертати рід людський. Від коли Господь Ісус прийшов до храму, від тоді клясі храму дано зрозуміти правдиве значіння ім'я Єгови. Їм дано зрозуміти, і вони зрозуміли, що Бог одвідав народи і взяв із них "людей для свого імя". (Діян. 15: 14) Тепер вони бачуть і оцінюють, що Бог є Сотворителем неба і землі і єдиним Дателем життя, і що Його ім'я "Єгова" значить, що він має замір до своїх сотворінь; що його ім'я "Всемогучий" значить, що його сила не має границь, і що вся сила перебуває в Йому і що сотворіння уживають сили лише через його дозволення, і що Бог надав Ісусу Христу повну силу і владу на небі і на землі; що ім'я "Всевишній" значить, що він є понад усіх і що всі мусять підлягати і радісно слухати Його. Отже Бог Єгова взяв з між народів людей посвячених собі, щоби вони возвіщали Його хвалення, а не хвалення людей; щоби вони могли дати свідоцтво про Його ім'я і Його царство, і не вивисшували сотворінь. Сі помазанники тепер бачуть і оцінюють, що почитання і хвалення чоловіка є гідотою в очах Божих, тому що сим віддається Сатані і іншим сотворінням те, що властиво належить до Єгови. Ті вибрані помазанники є синами Божими або сот-

воріннями для Його цілі, щоби вони виконали певні задачі підчас їх побуту на землі, і котрі то задачі вони мусять виконувати.

¹² Від коли Господь Ісус прийшов до храму від тоді Божим людям дано велику правду, що Сатана був скинутий з неба, і що тепер він розпучливо старається кинути весь рід людський в знищення, тому що він знає що його час до Армагедону короткий, і що він мусить побіди-ти Бога перед тим часом, если йому вдасться. Вони також бачуть і розуміють, що по всім світі мусить датися свідоцтво повідомляючи людей, що царство Боже прийшло і що Христос є царем, і що така робота свідоцтва мусить закінчитися перед Армагедоном, і що коли вона скінчиться, тоді на організацію Сатани впаде найбільше горе, що принесе їй цілковите знищення. Їм дано ясно зрозуміти, що помазані свідки Єгови мусять доручувати се свідоцтво, і тому що вони є свідками Єгови, Диявол уживає всякого можливого средства щоби знищити їх. (Одкр. 12: 17) Переслідування Божих людей чим раз зростає, і щоби нагородити за сей гнет і переслідування, Бог потішає своїх людей, даючи їм вирозуміння своїх пророцтв давно захованих від зрозуміння людьми. Отже вони тепер бачуть і оцінюють слова апостола в листі до Римлян 15: 4. Така потіха мусить бути дана людям підчас їх побуту на землі.

¹³ Протягом минувших кількох років Бог дав своїм людям вирозуміння пророцтв Одкриття, Езекиїла, Даниїла і Аввакума, і многих інших пророцтв. Він дав їм правдиве значіння й вирозуміння своїх угод. Многими дарами Він наділив своїх помазанників, і дар таких правд просвітив ум і розвеселив серце кожного посвяченого Єгови. Чому Бог, через Ісуса Христа, наділяв сими численними дарами своїх людей сими роками? Біблія відповідає: "На науку, на докір, на направлення, і на всяке добре діло, так щоби чоловік Божий міг бути цілковито звершений для кожного доброго діла." — 2 Тим. 3: 16, 17.

¹⁴ Тут муситься заключити, що по приході Господа Ісуса до храму мала бути виконана велика робота на землі через членів храму і що Господь дав їм вирозуміння сих правд, щоби вони могли бути відповідні до цієї роботи. Отже для таких помазанників було дано багато, і від них много вимагається. Отримавши всі конечні річі від Господа, вони мусять уживати їх в його службі, або сі річі будуть відобрані від них і нагода служити буде відобрана від тих, котрим дари були дані, а вони підуть в цілковиту темряву. Факти показують, що многі стратили сей Божий дар тому що занедбали до певної міри стрінати вимоги. Такі вимоги мусять помазанники стрінати і виконати підчас їх побуту на землі. Ті що несамолюбно посвяtilися Богу і радісно чинять те, що їх руки знайдуть до виконання, се ті, що мають всі успособлення до виконання тієї роботи і котрим Господь довіряє ще більше.

ДОВІРЕНО

"Се до помазанників Ісус каже: "Кому довірено багато, більше спитається від нього." (Вейл) Коли Господь Ісус явивши в храмі чинити суд, тоді перед ним явилися многі звані, але котрі не були вибрані і признані. Слова Ісуса показують, що Його суд мав осунути всіх тих, що були порушені самолюбством, і що лише несамолюбні т. є, котрі люблять Бога і Його царство остануться. "Много є званих, але мало вибраних." (Мат. 20: 16) "Не кождий що каже: Господи, Господи, увійде в царство небесне; але лише ті, що є послухні мому Отцю, що на небі." (Мат. 7: 21, Вейл) Від них вимагається повного послухенства, і вони зі своєї сторони мусять бути охочі і радо послухні. По приході Господа до храму всі посвячені отримали той самий дар або правду. Деякі отримали се в самолюбний ум і серце і вважали себе за більше важних чим других, і виглядали часу коли вони отримають нагороду і нагоду бути в небі і помагати володіти всесвітом. Коли ж із приходом 1914 р., їх надія не сповнилась, тоді ці самолюбні спротивилися. Хотий вони казали що вони спротивилися деяким одиницям в Божій організації, то однак відійсності вони спротивилися Господеві. Так і самолюбні одиниці були відлучені до "луканого слуги" класи. Ті що напrawdę люблять Бога і явлення Його Царя і царство були представлені в пророцтві через Мардохея і Ноему, і ці вірні одиниці стоячи перед Господом на суді задля їх любови і вірности і сталися "вірним і розумним слугою" класи. Пізнійше ті, що прийшли до Бога через Ісуса Христа, і котрі були представлені в пророцтві через Естер і Рут, були приведені до тієї самої класи. До сих вірних і правдивих одиниць Господь Ісус виповів свої пророчі слова, яко ж написано: "Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істинно глаголю вам: Що поставить його над усім добром своїм." (Мат. 24: 46, 47) Ся вірна класа, признана Господом, взята до храму і помазана, отримала всі ці добра з Його рук. Від цієї "вірної слуги" класи, кому довірено все се добро, Господь заявив, що Він буде домагатися повного й цілковитого і вірного обрахунку.

"Яке ж добро Господь повірив своєму вірному слугі класі? Після иншого перекладу ся часть тексту звучить: "Я кажу вам урочишту правду, що йому буде дана власть над усім [добром]." (Вейл) Господне добро або майно складається із справ царства, котрі то справи царства є повірені Його помазанникам. Такі справи головно складаються із повідомлення о імені Бога Єгови, Царя і Його царства. Коли Ісус був на землі Він заявив, що Він був посланий на землю в цілі давання свідцтва о правді, і що всі його послідувателі мусять так чинити. Тому що вже прийшов час для Єгови ужити своєї сили через Ісуса Христа, Він вислав Ісуса Христа царювати підчас коли вороги іще оперують, і Ісус Христос дав приказ в сих словах: "І проповідувати меть-

ся євангелія царства по всій вселенні на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Мат. 24: 14) Отже ті великі справи царства мають голоситися. Ся відвічальність повірена помазанникам не лише є повинністю з їх сторони, але і примусом. Господь повірив їм сей привилей виконання цієї роботи і Він вимагає, що вона має бути виконана добре і вірно. Та відвічальність є так велика, що хто не хоче або відмовляється бути послухним, той потерпить докір від Господа; як про се сказано: "Станеться се котра душа не послушає того великого пророка буде знищена." (Діян. 3: 23) Господь вимагає від своїх свідків, що вони мусять робити те, що Він їм приказав робити.

"Се було в 1914 р., що Господь Ісус, по Божому приказу, зачав уживати своєї сили. (Одр. 11: 18) Ті ж котрим Ісус Христос повірив справи свого царства не можуть протівитися або нарікати ані не можуть мати самолюбного бажання. (Юда 1: 1: 16-19) Ті ж одиниці взяті зі світа бути свідками для Єгового імя є Божими людьми, котрі мусять радісно слухати Його. Отже написано про них: "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона Зарева раного спаде тобі роса молодості твоєї." (Пс. 110: 3) Царство прийшло; і порядок його приближився. Ці вірні одиниці народилися рано в ранці.

"Вони є вибраними свідками Бога Єгови до котрих він каже: "Ви свідки мої, ... що я—Бог." (Іса. 43: 9-12, англ. перекл.) Їм дано приказ: "Ідіть по місті й положіть знак на людях, що хотять слухати", себто, несіть їм свідцтво правди, щоб вони мали нагоду стати по стороні Бога і його царства і жити, або остатися по стороні Диявола і бути знищеними. (Езек. 9: 4, 5) Ці справи царства Господь повірив помазанникам і вимагає від них точної, доброї і вірної служби.

УГОДА

"Свідки Єгови є Його завітующим народом. Ціль нової угоди не є і ніколи не буде привернути рід людський до совершенности. Ціль її є, взяти людей для Божого імя і уживати їх на Його честь і славу. Жадного сотворіння не силуеться робити такої угоди. Бог нікого не бере зі світа і не приймає у свою угоду, аж поки та особа, віруючи в пролиту кров Ісуса Христа, добровільно згодиться чинити волю Божу. Отже те сотворіння було чисто звязане його угодою дати повне послухенство Господеві. Ті що ломлять сю угоду через самолюбний напрям, що протівляється волі Божій, є сказано, що вони є гідні смерті. (Рим. 1: 31, 32) Такі переступники угоди, "впадуть в руки живого Бога", і потерплять знищення, від котрого нема воскресення. (Жид. 10: 29-31) Найвисше споріднення, яке сотворіння на землі може тішитися Богом Єговою і його царством, то се бути в угоді з Господом яко свідок для Єгового імя. Поломати те високе і блаженне споріднення через недбаль-

ство або добровільне поповнення діл проти Бога і Його організації, може заслужити і отримати лише одну річ, а се цілковите знищення. Ті що є в угоді з Господом як люди для Його імені, дали своє підданство Богу і Його царству, і вони не можуть розділити сього підданства із котрою-будь частию організації Сатани. Для них то завітуючих людей Господь поручив або повірив інтереса свого царства на землі, і тепер, коли він уживає своєї сили, він вимагає від кожної одиниці в угоді вірного виконання того ж. Жадного рода вимівка не буде прийнята за занедбання або відмовлення виконати умовини тієї угоди. Ніхто не може нікого затримати в угоді, ані ніхто не може взяти його хіба той що зробив угоду.

ВИСІШІ ВЛАСТИ

¹⁰ Павло, котрий служив Богу як правдивий послідователь Ісуса Христа, згідно з волею Божою написав ці слова поучення для тих, що бажають знати і служити Всевисьньому. Він не возвеличував жадної людини, що старалась володіти землею. Його одинока задача була служити Богу і Ісусу Христу. Він писав властью і натхненням від Господа. Він промовляв до "поклоняючих святих", себто, до тих, що були очищені вірою в кров Ісуса Христа і вповні посвятилися Богу. (Рим. 1:7) До таких що зробили угоду чинити волю Божу, Він дав приказ: "Усяка душа висішнім властям нехай кориться." (Рим. 13:1) Диявол заставив релігійоністів вхопитися за сей текст і спонукав їх вірувати, що "висіші власті", се ті люди, котрі займають висіші місця в правительствах сього світа, і володарі тішилися таким поясненням сього тексту, бо всі, що вірували так, цілковито піддалися їх силі. Правдиві послідователи Ісуса Христа добре знають, що їх задача і повинність є служити Богу, що если є якась різниця між правом людським а законом Божим, то слуги Божі мусять бути посполушні Божому законі а не людському. (Діян. 4:19; 5:29) Таке було правило яким поводитися апостоли Ісуса Христа, і сього права не можна змінити, тому що Боже право не зміняється. (Мал. 3:6) Послідователи Ісуса Христа, котрі тепер знаходяться на землі, повинні відлучитися і відрізнитися від світа. Вони піддалися Богу і Його царстві, і тому вони мусять служити Богу і Його царстві. Єгова через Ісуса Христа забрав їх зі світа, і зробив їх своїми свідками, і повірив їм справи свого царства на землі, і Бог не дозволив щоби їх службу ділити між його царством а ворогом. Він не дозволить на ніякий компроміс із свідськими організаціями, котрі всякого часу зневажали Боже святе імя. Отже вірні помазанники мусять так робити як їм сказано, себто, піддатися цілковито Богу і Ісусу Христу, котрі становлять "висіші власті".

ДОМАГАННЯ

²¹ Ті котрим Господь довірив справи свого царства мусять здати вірний і правдивий рахунок перед Господом. Таким помазанникам було

довірено найбільший привилей який коли був даний сотворінню, і тому Господь каже: "Від них буде більше вимагатись чим від слуг людських. Вірність і неохитна служба Господеві приносить велике переслідування на слуг Божих інакше не може бути, тому се завзята боротьба між Господом а Дияволом. Один із них мусить побідити. Господь Ісус Христос з ласки Єгови побідить. Бог дозволяє Дияволу нападати на своїх любих слуг. Ісус Христос його совершений Син, був жорстоко переслідуваний Дияволом, і всякого часу Ісус Христос був цілковито вірний і посполушний своєму Отцеві, і за своє посполушество Він терпів. Та протягом всіх своїх пробів Він затримав свою невинність до Бога Єгови і Єгова зробив його автором вічного спасення усіх, що є посполушні йому. (Жид. 5:9) Немає нішого способу для правдивих послідователей Ісуса Христа, щоби вони могли дотримати їх невинність до Бога. Слуга Єгови в сім часі великої проби підлягає великому переслідуванню через Диявола і його слуг, і Бог терпить або дозволяє на ці напади, щоби вони могли мати нагоду доказати свою невинність. Ся велика правда ніколи не була ясна для Божих людей, аж подобалось Господу недавно дати їм вирозуміння пророцтва Аввакума. У кожній часті землі так званого "Християнства", головна земна агенція Диявола, котрою є Римо-католицька Гієрархія, дальше наперає чим раз гірше переслідування проти свідків Єгови. Розуміється, Бог може перешкодити сьому, але Він має причину дозволити на се, і ті, що здадуть повний і правдивий рахунок перед Господом остаточно перейдуть неушкоджені і будуть мати часть в оправданні Єгового імені.

ПРАВДА

²² Ісус був посланий на землю Єговою нести свідоцтво о правді й Він сказав: "Кожен, що від правди, слухає мого голосу." (Йоана 18:37) Се значить, що кождий, що зробив угоду чинити волю Божу, а занедбає або відмовиться бути посполушний Господеві і через се не несе свідоцтва о правді після приказу, той не є більше в правді і не може отримати Господнього признання. Те свідоцтво мусить бути доручене після приказу Господнього, і всі, що отримують Господне признання сьогочасно, будуть радісно брати участь в даванні свідоцтва о скільки будуть мати нагоду. Той слуга немає нішого вибору, але мусить слухати Господа. Є лише два напрями, але лише один він може взяти, а сей єдиний напрям є слухати приказу Господнього, і виконувати, його радісно. Правдиві послідователи Ісуса Христа не будуть вагатися який напрям вони мають взяти. Їх напрям є виразно зазначений у Св. Письмі, і вони мусять замкнути свої очі на що інше і бути сліпими до всього окрім справ царства. "Хто ж такий сліпий, як слуга мій. І глухий, як посел мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив його, такий сліпий, як раб Го-

сподень?" (Іса. 42: 19) Царство прийшло і той слуга, котрому довірено справи царства, буде голосити вість царства і здасть добрий рахунок. В декотрих частях світа, як у Німеччині, Божі вірні свідки є кинуті у в'язницю, жорстоко переслідувані, биті, а декотрі із них повбивані на смерть. Се не може взяти місце хіба за дозволенням Бога; а що Він дозволяє на се, то хто буде вірний аж до смерті, той напевно отримає признание від Господа. Його признание — се єдина вартісна річ.

ЧОМУ

"Чому ж се виразне домагання щоби правду тепер говорити яснійше чим коли вперед? Чи се для добра Господа, бо коли слуга все зробить то він і далше є нікчемним слугою. Ніхто не може принести ніякої користі для Бога. Се день його потуги, і нім Бог уживе своєї сили до знищення лукавого, то се є його ціль дати острогу, щоби кожний чув і був відвічальний за себе. Ізраїль символічно представляв тих, що бажали служити Богу, і се є воля Божа щоби всі такі отримали дещо знання. Сторож се той, що береже справ поручених йому. Бог зачав уживати своєї сили відносно землі через Ісуса Христа, і Він постарався о сторожа для інтересів царства на землі. Тим сторожем не є один чоловік, але багато людей, що складається з "вірного і розумного" слуги кляси котрому довірено справи Божого царства на землі. Прийшов день суду Господнього і година скоро прийде коли він знищить усіх лукавих, котрі є уперті в своїм лукавстві. Отже до "вірного слуги" кляси Господь каже: "Я поставив тебе сторожем дому Ізрайлевого, й ти будеш дослуховатись слів з уст моїх, і врозумляти їх від мене." Далше Господь каже до сторожа: 'Коли ж ти не давав остороги і вони помруть, тоді я буду вимагати їх кров з рук твоїх.' (Езек. 3: 17-20) Тут слово Господнє ясно показує, що Він поклав задачу на слугу давати осторогу і поучення іншим, що Він тримає своїх свідків відвічальними за виконання того ж і вимагає повного і цілковитого послушення і виконання його задачею від свого слуги, і Він кладе відвічальність на всіх інших, що слухають Його. Се є останнє свідцтво занім прийде отверта битва між Господом а Дияволом.

"Господь Ісус тепер засів на своїм судищі, уживаючи силу яку Бог поручив йому як Судді і виконателєві його присудів. Перед Ним стоять усі народи землі. Він дає їм нагоду вибирати кому вони будуть служити, і тому він велить своїм свідкам нести свідцтво щоб вони могли стати по стороні Господа і жити або остатися по стороні Диявола і вмерти. Отже давання сього свідцтва є для користі людей, і нагодою для тих, що бажують вибирати і стати по стороні Бога і мати часть в оправданні Його імені. Свідки Єгови можуть бути вірні лише через давання свідцтва в послушенстві до Божих приказів і так доглядати справ царства довірених їм.

ДОБРА ВОЛЯ

"При народженні хлопяти Ісуса, Бог післяв свого ангела заявити свідкам, що були там, що Ісус — Спаситель людей, і зараз по тім настав пророчий гимн, який співали множество ангелів, славлячи Бога і кажучи: "Слава на вишинах Богу, а на землі pokій, між людьми доброї волі." (Луки 2: 14, *Ром.*) Ся вість не значить почин Божої доброї волі до людей, бо воля Божа є всякого часу добра. Се значить, що люди на землі чия воля до Бога є добра, будуть мати мир з Богом. Через кров Ісуса Христа пролиту яко ціну викупу за чоловіка, сі можуть прийти до Бога і бути в мирі з Ним. Кров Ісуса Христа була пролита, та не за всесвітнє і примусове спасення і визволення всіх людей, але для добра тих, що є доброї волі і котрі указують ту добру волю через служення Богу і Ісусу Христу. Всі, що не возьмуть того кроку добровільно, сконечности мусять погинути. Се безперечно можна доказати написаними словами: "Хто вірує в Сина той має вічне життя; а хто не вірує Синови не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому." — Йоана 3: 36.

"Коли чоловік слухає правди, відвічальність на ньому лежить вірувати і слухати правди. Если він відмовиться слухати і вірувати в правду, гнів Божий далше пробуває на йому. Прокляття осувається лише з тих, що є послушні і вірують і стають по стороні Бога і Його царства. Відвічальність зачинається із початком отримання знання про Єгову і його замір; якщо ж написано: "Почувши кілька, вже стали послушними мені; сини чужоземні піддалися мені, піддобруючись." — Пс. 18: 44.

"Егуй представляв Ісуса Христа і "вірного і розумного слугу", що становить членів царського дому. Майже весь Ізрайльський нарід відкинув угоду з Богом і пішов до Диявола і поклонявся йому. Егуй був посланий там виконати суд проти сих поклонників Диявола. В тім краю був чоловік, Йонадаб, котрий не був Ізрайльтянином, але був доброї волі і бажав чинити добро і служити Богу. Йонадаб представляв клясу людей на землі, окрім вірних і помазаних слуг, що бажують служити Господу. Коли Егуй стрінув Йонадаба він сказав до Йонадаба: "Чи твое серце праве?" і Йонадаб відповів: "Так!" Тоді Егуй сказав до Йонадаба, 'докажи се подавши мені свою руку і вступи до моєї колесниці, і їди придивися моїй ревності до Господа.' (2 Цар. 10: 15, 16) Тоді Бог зробив пророчий образ указуючи на клясу людей котра, по приході Господа Ісуса, Більшого Егуя, до храму, стрінулася із "вірним і розумним слугою" клясою. Сі люди доброї волі бажують служити Богу і тепер кличється до них показати їх добру волю до Бога, і їх бажання справедливості через подорожовання і співтоваришество із організацією Господа, котра то організація була представлена через колесницю Егуя. *Прод. в свід. Вагми)*